

Nye pickupper fra Mørch:

Søger du den ultimative guitarlyd, og har du 800-1100 kr. på lommen, så skulle du tage at besøge "den gamle mester" Johnny Mørch. Johnny har nemlig skabt en ny serie single-coil elguitar-pickupper, hvis lyd er helt utrolig god: Her er en meget høj opløsningsgrad, så de enkelte strenges grundtoner og overtoner fremstår perlende klare. Her er dynamik, så det er musikeren selv (og ikke forstærkeren), der former og modulerer tonen. Og her er samtidigt en varme, sustain og "glød" over lyden, så

pickupperne aldrig bliver for "hifi-agtige", klangkolde eller "analytiske". Men pickuppernes konstruktion har selvsagt også kolossalt stor betydning, og det er trods alt her man får allermest "bang for the bucks". For hvis man vælger den helt rigtige pickup til sin foretrukne guitar, så får man slet og ret større udtryksmuligheder og et klangregister, der vanskeligt kan erhverves selv med de bedste rør-bestykkede guitarforstærkere i mange-tusinde-dollar-klassen!

Mesterens egne ord:

"Jeg har valgt at producere den nye pickup i tre basis-varianter, der reelt er ens opbygget, men alligevel "tunet" på forskellige måder. Jeg vinder pickupperne på nogle spoleformer i en særlig plastik-art, der giver lyden en dejlig åben karakter. Og jeg anvender Alnico V-magneter, som jeg selv opmagnetiserer og "modner" via en speciel proces.

MS 5 Type 1 pickupperen er designet ud fra ønskerne om en flot krystalklar tone med tydeligt ringende top - diskanten er altså meget åben, men også lidt rør-agtig.

MS 5 Type 2 er allerede nu den mest solgte model. Også her er tonen flot og krystal-agtig, men diskanten er mere varm og også her tydeligt ringende. Tonen er utrolig let at forme med fingrene.

MS 5 Type 3 er skabt ud fra behovet for en særlig "hot" solist- udgave med en stor, varm og meget fyldig top. Således bliver lyden aldrig spids eller hvidlig og bidende, snarere "gutsy" - den tager rigtig godt fat over et varm og bredt diskantområde.

Spolerne er på alle tre typer vundet med en fin tråd af helt iltfrit kobber, og viklingerne er så lagt med meget lav kapacitet og induktans. Jeg bruger dels nogle specielle isolations-mellemlæg og dels nogle hjælpeværktøjer, der former spolen så dens fysiske udformning påvirkes undervejs. Endelig vikler jeg kobberet på spoleformen med en trådbespænding, der varieres undervejs efter et mønster, som jeg har kodet ind på rygraden. Men jeg vil altså ikke så gerne ud med detaljerne herom, for disse staldfiduser har jeg altså brugt 30 år på at udvikle og perfektionere. Og.....

Nåh ja, så benytter jeg for resten også en udvalgt jomfru-voks til forsegling og eliminering af hylende mikrofoner. Og lidt paraffin samt en glashård speciallim til andre processer undervejs. Ingen af disse materialer er utilgængelige, men jeg har rejst en del for at finde dem - det har faktisk taget årtier at finde frem til den rigtige kombination!

Magneterne med den ønskede lyd karakter til MS 5-typernes spoleteknik kan jeg for eksempel kun få fra en eneste leverandør. Alnico V magneter er generelt dyre, for lagrene af Samarium-Cobalt er ved at være opbrugte. Men de er da heldigvis til at få fat i, hvis man accepterer at betale prisen.

Problemet er snarere, at Alnico V-magneter lyder meget forskelligt alt afhængig af oprindelsen.

Først efter rigtig lang tids søgen fandt jeg frem til den nuværende type, som jeg så selv kan påvirke og optimere gennem kunstige "modnings-processer" og en form for temperaturmæssig ældning. Det meste sker faktisk gennem simpel elektrisk op- og nedmagnetisering af Alnico-materialet i min

gode gamle magnetiseringsmaskine, som jeg selv har modificeret til formålet.

Ældningen og modningen hører til de faktorer, der giver mine MS 5'ere lidt af den samme ringende lyd som på de helt gammeldags og ret svagbrystede vintage Alnico II typer, blot med mere power og et meget større udtryksregister.

Dynamikken opnår jeg til dels gennem min egen beviklingsteknik og anvendelsen af magneter med mere smæk i. Men kun til en vis grad! For bliver magneternes flux-densitet (der måles i Gauss) for høj, så trækker pickupperne så meget i guitarens strenge, at tonerne bliver falske. Og lyden mister åbenhed. Så opleves det pludseligt svært at intonere, og man kan ikke længere styre tonerne og forme klangen præcis efter behov med fingrene og plektret. Så her på MS 5 kører jeg aldrig magneterne op på fuld styrke. Man kan vel sige, at jeg "drosler dem lidt ned"...

Magnetiseringen kræver fingerspids-fornemmelse og er i den grad en individuel proces, hvor hver konstruktør afslører sine inderste lyd-idealer. Gør man processen rigtigt - altså hverken for meget eller for lidt magnetisk "ladning" med magnetiserings-maskinen - så bliver lyden rigtig god og ydelsen forholder sig stabil over en meget, meget lang periode. Bliver magneterne for svage, udviskes dynamikken og tonerne synes slappe og uarticulerede. Og hvis magneterne får for meget magnetisme, så mister de også lyd og finesse. Det er faktisk ret svært at ramme helt rigtigt.

De foretrukne Alnico V magneter til MS 5 har i mine egne ører en større tone, bedre opløsning og mere saft og kraft uden at blive kliniske, over-analytiske eller klangkolde, sådan som fx visse keramiske magneter ofte er, og uden at mætte og klemme lyden, sådan som mange Alnico-typer gør det efter overdreven ældning. Hele tiden har det været mit mål at opnå en stor og karakterfuld tone med fornem opløsning og masser af fylde og karakter. Så jo; jeg må jo nok indrømme, at der faktisk ER en hel del alkymi med i spillet. Jeg skal helst være i det helt rigtige humør, så bliver pickupperne allerbedst"

Vi vender tilbage med en tilbundsgående test af både Mørchs, Fenders og Kinmann nyeste pickupper -sk